

N:o 55.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter förre arrendatorn Erik Gustaf Lindberg; gifven Stockholms slott den 5 mars 1897.

Förre arrendatorn Erik Gustaf Lindberg från Hillersjö by i Hilleshögs socken af Stockholms län afled den 31 januari 1894 utan att efterlemna några vid bouppteckningstillfället den 6 februari samma år kända arfvingar.

Sedan i anledning här af Färentuna häradsrätt den 31 mars 1894 förordnat trädgårdsmästaren Fredrik Wilhelm Svensson i Hillersjö by att i egenskap af god man vårda och förvalta aflidne Lindbergs bo, har häradsrätten derefter, på yrkande af kammaradvokatfiskalsembetet, genom utslag den 8 april 1896, hvilket vunnit laga kraft, jemlikt 15 kap. 1 § ärfdabalken förklaradt, att Lindbergs efterlemnade egendom skulle tillfalla Kongl. Maj:t och kronan.

Redan dessförinnan hade i en till Kongl. Maj:t den 6 mars 1896 ingifven skrift bemälda Svensson, som af samma häradsrätt den 31 mars 1894 förordnats till förmyndare för ett af Lindberg i lifstiden med sin hushållerska Josefina Amalia Andersson sammanafadt barn, Gustafva Josefina, i sin sistberörda egenskap i underdånighet anhållit, att, enär Lindberg haft för afsigt att testamentera sin qvarlåtenskap till sin omförmälda dotter, ehuru han ej hunnit sätta sin berörda afsigt i verket, innan han ofvannämnda den 31 januari 1894 af våda omkom, kronans rätt till Lindbergs efterlemnade qvarlåtenskap måtte efterskänkas till förmån för sökandens ifrågavarande myndling, som, vid det förhållande, att dess moder vore helt och hållet obemedlad, i annat fall skulle falla fattigvården till last; varande vid ansökningen fogade dels af vederbörande pastor utfärdadt intyg, utvisande, att Lindberg för honom erkänt sig vara fader till det af Lindbergs bemälda hushållerska den 26 juli 1893 födda flickebarn, Gustafva Josefina, i följd hvar af Lindberg i kyrkoboken antecknats såsom

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 1 Saml. 1 Afd. 45 Häft. (N:is 55—57.)

barnets fader, dels ock utdrag af domboken, hållen å lagtima höstetinget med Färentuna härad den 19 december 1895, hvaraf inhemtas, att sökanden för att styrka, att Lindberg erkänt barnet såsom sitt samt tillika uttryckt sin önskan, att detsamma måtte bekomma arf efter honom, låtit inför häradsrätten såsom vittnen afhöra Carl Fredrik Grönlund vid Riksättra och Johan Erik Jansson vid Hillersjö, hvilka dervid berättat: 1:o *Grönlund*, att vittnet i september 1893, då ifrågavarande flickebarn skulle döpas, sammanträffat med Lindberg och då tillsport honom, om han ej ville, att barnet i dopboken skulle antecknas såsom hans barn, att Lindberg dertill svarat nekande, men tillagt, att barnet i allt fall icke skulle blifva utan, ty han ville »tillskrifva henne sedan»; samt att enligt vittnets uppfattning Lindberg med berörda uttryck menat, att han ville gifva barnet testamente; och 2:o *Jansson*, att Lindberg till vittnet sagt, att flickan vore hans dotter och att det vore roligt att på gamla dagar hafva fått ett barn.

I anledning af ansökningen har underdånigt utlåtande afgifvits af ej mindre Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län, som, efter det vederbörande kronofogde i afgifvet yttrande vitsordat ifrågavarande barns medellöshet, med hänsyn dertill, att det ålegat Lindberg såsom barnafader att bidraga till barnets underhåll och uppfostran, hvilken skyldighet måste anses hafva öfvergått på hans sterbhus, samt att behållningen i boet åtminstone icke vore större, än hvad som erfordrades för fullgörandet af nämnda skyldighet, helst barnets moder icke syntes vara i tillfälle att i afsevärd mån bidraga till barnets försörjning, tillstyrkt bifall till den underdåniga framställningen, än äfven kammaradvokatfiskalsembetet, som, jemte upplysning, att sökanden, såsom god man för förvaltningen af Lindbergs qvarlåtenskap, till embetet redovisat danaarfsmedlen, utgörande efter afdrag af aktoratsprovision 2,243 kronor 9 öre, som i statskontoret indestode, på de af Kongl. Maj:ts befallningshafvande anförda skäl jemväl tillstyrkt bifall till ansökningen.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel må öfverlätas på ofvanbemälda Josefina Amalia Anderssons dotter Gustafva Josefina.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Claës Wersäll.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5
mars 1897.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHIELM,
          WIKBLAD,
          friherre RAPPE,
          CHRISTERSON,
          WERSÄLL,
          ANNERSTEDT,
          VON KRUSENSTJERNA.

Departementschefen, statsrådet Wersäll föredrog härefter:

En af trädgårdsmästaren Fredrik Wilhelm Svensson, i egenskap af förmyndare för ogifta hushållerskan Josefina Amalia Anderssons den 26 juli 1893 födda dotter Gustafva Josefina, gjord underdånig ansökning, att kronans rätt till danaarf efter aflidne förre arrendatorn Erik Gustaf Lindberg från Hillersjöby i Hilleshögs socken af Stockholms län måtte efterskänkas till förmån för sökandens nämnda myndling, hvilken Erik Gustaf Lindberg i lifstiden erkänt såsom sitt barn;

öfver hvilken ansökning underdånigt utlåtande afgifvits ej mindre af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län än äfven af kam-

maradvokatfiskalsembetet, som dervid meddelat, att ifrågavarande danaarfsmedel efter afdrag af utanordnad aktoratsprovision uppginge till ett belopp af 2,243 kronor 9 öre, som i statskontoret inestode.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte öfverlåtas på ofvanbemälda Josefina Amalia Anderssons dotter Gustafva Josefina.

Hans Maj:t Konungen behagade i nåder bifalla hvad statsrådet sålunda tillstyrkt samt förordna, att nådig proposition i ämnet skulle till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan Litt. — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Hugo Malm.
